

Arrest

nr. 76 090 van 28 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 4 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. DEPOVERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Georgisch staatsburger van Georgische origine, vroeg op 6 november 2006 voor de eerste maal asiel aan in België. Op 17 april 2008 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen volledig werd ondermijnd. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad besliste op 18 december 2008 dat de Commissaris-generaal terecht had besloten dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 23 maart 2009 voor een tweede maal asiel aan in België. U verklaart dat uw neven I. G. (...) (O.V. 5.680.703) en M. G. (...) (O.V. 5.727.688), met wie u omwille van ongeveer dezelfde redenen samen uw eerste asielaanvraag in België had ingediend,

nadat ze een negatieve beslissing hadden gekregen zijn teruggekeerd naar Georgië. Daar werden ze geïnterviewd door de autoriteiten. Op 26 juli 2008 overleed I. (...) aan slagen en verwondingen toegebracht door de politie. Op 12 augustus 2008 werd M. (...) aangehouden, valselijk beschuldigd en veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. U vreest dat er u bij terugkeer hetzelfde staat te wachten. Verder verklaart u dat u politiek actief bent in België. Op 20 november 2007 heeft u in Brussel een protestactie georganiseerd voor de Amerikaanse ambassade. U bent een sympathisant van de oppositieleden K. K. (...) en S. Z. (...). Eind 2008 kwamen ze naar Brussel om een NATO-bijeenkomst bij te wonen. U had toen ook een ontmoeting met hen. Op 11 april 2009 hield u een protestactie voor het Europese parlamentsgebouw. Jullie eisten het ontslag van president Saakashvili. U stelt dat u wegens de problemen die u had in Georgië en wegens uw politieke activiteiten in België op een zwarte lijst staat bij de Georgische veiligheidsdienst en bij terugkeer zal worden omgebracht. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende nieuwe documenten voor : de originele overlijdensakte van I. G. (...), een attest van het Ministerie van justitie afdeling gevangenisstraf over de gevangenisstraf van M. G. (...), echtscheidingsakte, een proces-verbaal van huiszoeking dd. 05/09/2004, aanvraag voor het houden van een protestactie dd. 30/03/2009, een petitie, een brief gericht aan EU-commissievoorzitter Barroso, bewijzen van aangetekende zendingen, internetinformatie, twee DVD's, en enkele foto's.

Na uw gehoor voor het Commissariaat-generaal liet uw advocaat ons per fax dd. 08/07/2010 weten dat u nog steeds politiek actief bent in België : zo werden er in 02/2009 manifestaties georganiseerd op het Schumanplein in Brussel, zijn er in mei 2010 Georgische journalisten die de oppositie steunen naar België gekomen en woonden ze een door u gepresenteerde voorstelling bij over de misdrijven van het heersende regime. Het Georgisch consulaat heeft zich tegen deze voorstelling verzet en stelde dat deze manifestatie gefinancierd werd door Russen. De journalisten hebben aan de consul gevraagd waar deze informatie vandaan kwam en hebben klacht ingediend tegen het consulaat. Nog een bezoek van journalisten en een NGO vond plaats op 12/06/2010. Ook heeft u op 16/06/2010 vanuit Spanje telefonische bedreigingen ontvangen.

Uw advocaat bezorgde het Commissariaat-generaal via een fax dd. 07/12/2010 nieuwe documenten; met name een attest en een certificaat dd. 03/11/2010 die aantonen dat u een vertegenwoordiger bent van de mediagroep "Obiektivi", en een notariële akte die bevestigt dat de vertaling van het certificaat gebeurde door een beëdigd vertaler.

In juli 2011 bezorgde u het Commissariaat-generaal drie nieuwe documenten; met name een brief dd. 16/05/2011 van voorzitter Natelashvili van de oppositiepartij 'Labour', een brief dd. 29/04/2011 van oppositielid K. K. (...), en een brief dd. 02/05/2011 van de NGO 'Former Political Prisoners for Human Rights'. Op 14 november 2011 bezorgde u het Commissariaat-generaal een brief van Beselia van de beweging 'Solidarity to illegal prisoners'.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal is er als dusdanig toe gehouden om in voorliggend geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te beoordelen, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Zo verklaart u (CGVS II p. 10-11) dat de vaststellingen die tot de negatieve beslissing in uw vorige asielaanvraag hebben geleid u "doen lachen" en "een stommitieit zijn". U betwist de door het Commissariaat-generaal gebruikte informatie en stelt dat de Georgische instanties liegen en valse informatie geven. Ook bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd door u geargumenteed dat deze informatie niet opweegt tegen uw verklaringen en documenten. De Raad aanvaardde echter de informatie waarvan het Commissariaat-generaal gebruik maakte en besloot dat dit "de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ten gronde richtte". Bijgevolg is deze door u reeds eerder aangehaalde argumentatie in het kader van uw tweede asielaanvraag onafdoende. In de negatieve beslissing van uw eerste asielaanvraag werd u er toen op gewezen dat uw verklaringen tegenstrijdig waren met informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal en dat er van een door u

aangehaald incident in de relevante bronnen geen melding wordt gemaakt terwijl dit gelet op het vrij grootschalige en tumultueuze karakter ervan wel mag verwacht worden. In het kader van uw tweede asielaanvraag brengt u geen enkel nieuw overtuigingsstuk aan dat de vaststellingen die tot deze negatieve beslissing hebben geleid kan wijzigen. Meer nog, in het kader van uw eerste asielaanvraag legde u een proces-verbaal van een huiszoeking voor waarvan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opmerkte dat deze was bijgewerkt met correctorvloeistof, hetgeen niet bevorderlijk is voor de authenticiteit van dit document. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat deze correctorvloeistof tweemaal te zien is op een plaats waar een handtekening staat, éénmaal bij de vermelding van de naam van uw moeder, en nog eens op de plaats waar uw functie wordt omschreven. Aangezien er wijzigingen zijn aangebracht aan identiteitsgegevens is deze vaststelling ernstig te noemen.

In het kader van uw tweede asielaanvraag haalt u twee voorvallen aan om te staven dat de problemen die u vermeldde tijdens uw eerste asielaanvraag waarachtig zijn. U stelt namelijk (CGVS II p. 2-4; DVZ II pt. 36) dat uw neven I. (...) en M. G. (...), met wie u omwille van ongeveer dezelfde redenen een eerste asielaanvraag in België had ingediend, nadat ze een negatieve beslissing hadden gekregen zijn teruggekeerd naar Georgië en dat I. (...) er toen gedood is door de politie en M. (...) veroordeeld werd tot vijf jaar gevangenisstraf. Ter ondersteuning hiervan legt u de originele overlijdensakte van I. G. (...) neer. Dit document werd door het CGVS voorgelegd aan een gespecialiseerde dienst van de Federale Politie (Direction Générale de la Police Judiciaire, DJF-ECOFIN, Office Central de Répression des Faux Documents). Na analyse blijkt dat deze overlijdensakte geen beveiliging heeft, dat de stempel niet authentiek is maar gedrukt werd op hetzelfde moment als de rest van het document, en dat de gebruikte afdrucktechnieken niet deze zijn die normaal gezien bij een origineel document worden gebruikt. Bijgevolg kan er op ernstige wijze worden getwijfeld aan de authenticiteit van deze overlijdensakte. Meer nog, tijdens uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen legde u als nieuw element eveneens een kopie van de overlijdensakte van I. G. (...) voor. Het betreft hier duidelijk een andere overlijdensakte (bladvorm i.p.v. boekvorm) en de overlijdensakte die u voorlegde bij de Raad vermeldt als overlijdensdatum van I. G. (...) 5 augustus 2008 terwijl de overlijdensakte die u het Commissariaat-generaal bezorgde meldt dat hij op 26 juli 2008 is overleden. Aldus moet worden geconcludeerd dat u (ver)vals(t)e stukken voorlegde aan de Belgische asielinstanties en staat het vast dat u intentioneel trachtte de Belgische autoriteiten te misleiden. Gelet op hetgeen voorafgaat kan er ook ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van het overige door u neergelegde document (m.n. een attest van het Ministerie van justitie afdeling gevangenisstraf over de gevangenisstraf van M. G. (...)). Rekening houdend met uw verklaringen en bovenstaande vaststellingen hebben deze documenten geen bewijswaarde die de incoherenties en tegenstrijdigheden in uw asielrelaas kunnen verhelpen.

Hoewel u zich in het kader van uw nieuwe asielaanvraag ook beroept op ontwikkelingen die op zich géén betrekking hebben op de vluchtmotieven die u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt aangereikt, is de beoordeling van de eerdere asielaanvraag niet zonder belang voor de beoordeling van de nieuwe elementen. Door de eerder vastgestelde misleiding was uw algemene geloofwaardigheid manifest ondermijnd. Deze beoordeling wordt niet recht gezet door uw verklaringen bij de nieuwe asielaanvraag.

U verklaart (CGVS II p. 5-8) dat u omwille van uw politieke activiteiten in België in Georgië in een negatief daglicht staat en vreest dat u bij terugkeer daardoor problemen zou krijgen. Ter ondersteuning hiervan legde u enkele documenten voor : aanvraag voor het houden van een protestactie dd. 30/03/2009 te Brussel, een petitie dd. 20/11/2007 tegen de Georgische regering, een brief met kritiek op Saakashvili gericht aan EU-commissievoorzitter Barroso, bewijzen van aangetekende zendingen, internetinformatie, twee DVD's (over de protestacties in Brussel), en enkele foto's (deelname aan protestactie en ontmoeting met Georgische oppositieleden in Brussel). Na uw gehoor voor het Commissariaat-generaal bezorgde u ons een attest en een certificaat dd. 03/11/2010 die aantonen dat u een vertegenwoordiger bent van de mediagroep "Obiektivi", een notariële akte die bevestigt dat de vertaling van het certificaat gebeurde door een beëdigd vertaler, een brief van voorzitter Natelashvili van de oppositiepartij 'Labour', een brief van oppositielid K. K. (...), een brief van de NGO 'Former Political Prisoners for Human Rights', en een brief van de beweging 'Solidarity to illegal prisoners'.

Wat betreft deze bewering dat u door uw politieke activiteiten in België als een "réfugié sur place" moet worden beschouwd dient te worden vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in uw geval reeds opmerkte dat het door u aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs vormt van een gegronde vrees voor vervolging. In dergelijke gevallen dient de beslissende instantie met grotere dan normale strengheid te oordelen over de gegrondheid van de vrees tot vervolging. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op

vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang, en geldt hierbij aldus een bijzondere bewijslast.

Er dient echter vastgesteld te worden dat u geen overtuigende elementen aanbrengt waaruit blijkt dat u omwille van uw politieke activiteiten in België zou worden geviséerd bij terugkeer naar Georgië.

De aanvraag voor het houden van een protestactie dd. 30/03/2009 te Brussel, een petitie dd. 20/11/2007 tegen de Georgische regering, een brief met kritiek op Saakashvili gericht aan Barroso, bewijzen van aangetekende zendingen, twee DVD's (over de protestacties in Brussel), en enkele foto's (deelname aan protestactie en ontmoeting met Georgische oppositieleden in Brussel), staven uw politieke activiteiten in België maar tonen niet aan dat u hierdoor zou problemen kennen bij terugkeer in Georgië.

Het internetartikel dd. 04/04/2009 (Emigrants), geschreven door een Georgische journaliste die in contact staat met de Georgische immigratie (CGVS II p. 8), biedt onvoldoende garanties op het vlak van de authenticiteit. Zo is het bijvoorbeeld merkwaardig dat het internetartikel meldt dat u lid bent van de partij "De weg van Georgië" terwijl u op 10/06/2009 voor het Commissariaat-generaal verklaart (CGVS II p. 7) dat u geen lid bent van een politieke partij. U verwijst ook naar dit internetartikel om aan te tonen dat de ambassade van Georgië in België druk uitoefende op bezoekers om informatie te verspreiden dat al de organisatoren en deelnemers aan de protestmanifestatie alleen maar criminele emigranten zijn. Uit het feit dat de ambassade zijn ongenoegen uit over deze manifestaties, kan niet worden afgeleid dat de actievoerders die zich opnieuw in Georgië wensen te vestigen ernstige problemen zouden ondervinden of dat zij zullen worden vervolgd. Bovendien is deze informatie gebaseerd op een verklaring van een lid van de groep waarvan u deel uitmaakt, hetgeen bijgevolg bezwaarlijk kan beschouwd worden als een objectieve bron.

Uw advocaat liet ons na uw gehoor voor het Commissariaat-generaal per fax dd. 08/07/2010 weten dat u nog steeds politiek actief bent in België : zo werden er in 02/2009 manifestaties georganiseerd op het Schumanplein in Brussel, zijn er in mei 2010 Georgische journalisten die de oppositie steunen naar België gekomen en woonden ze een door u gepresenteerde voorstelling bij over de misdrijven van het heersende regime. Het Georgisch consulaat heeft zich tegen deze voorstelling verzet en stelde dat deze manifestatie gefinancierd werd door Russen. De journalisten hebben aan de consul gevraagd waar deze informatie vandaan kwam en hebben klacht ingediend tegen het consulaat. Nog een bezoek van journalisten en een NGO vond plaats op 12/06/2010. Ook heeft u op 16/06/2010 vanuit Spanje telefonische bedreigingen ontvangen. Het betreft hier echter blote beweringen die niet gestaafd worden door objectieve elementen. Bovendien moet wederom worden opgemerkt dat, zelfs indien het Georgische consulaat zijn ongenoegen met de gevoerde acties zou hebben geuit, hieruit niet kan worden afgeleid dat de actievoerders die zich opnieuw in Georgië wensen te vestigen ernstige problemen zouden ondervinden of dat zij zullen worden vervolgd.

Voorts moet worden vastgesteld dat u verklaart (CGVS II p. 7) dat u eind 2008 in Brussel twee leden van de oppositie, K. K. (...) en S. Z. (...), steunde bij hun protest tegen Saakashvili en dat deze opposanten bij terugkeer in Georgië geen problemen kenden. U kan aldus niet aannemelijk maken dat u omwille van de gelijkaardige acties die u onderneemt tegen Saakashvili in België daadwerkelijk problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Georgië. Uw motivering dat deze twee opposanten politieke leiders zijn en dat niemand hen in Georgië iets durft aan te doen ondermijnt het door u geschetste klimaat van algehele politieke vervolging in Georgië (zie CGVS II p. 7: "ik kan niet terug zolang Saakashvili er is"). Bovendien werpt u zich op als een vertegenwoordiger van de Georgische diaspora in België (zie o.a. attest en certificaat dd. 03/11/2010 die aantonen dat u een vertegenwoordiger bent van de mediagroep "Obiektivi" in België) en neemt u door uw activiteiten in België (o.a. organisatie van manifestaties, een petitie, contact met de pers, NGO's, internationale organisaties) een politiek profiel aan dat boven de middelmaat uitsteekt, waardoor in navolging van uw redenering eveneens mag verwacht worden dat de Georgische autoriteiten u bij terugkeer net als bovenvermelde opposanten, K. K. (...) en S. Z. (...), ongemoeid zouden laten omwille van uw politieke activiteiten tegen Saakashvili.

Ter ondersteuning van uw relaas bezorgde u het Commissariaat-generaal vier brieven (van voorzitter Natelashvili van de oppositiepartij 'Labour', van oppositielid K. K. (...), van de NGO 'Former Political Prisoners for Human Rights', en van B. (...) van de beweging 'Solidarity to illegal prisoners') waarin wordt gesteld dat u omwille van uw politieke activiteiten niet terug kan keren naar Georgië. Deze brieven zijn echter niet voldoende overtuigend om het gebrek aan geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen noch om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer in Georgië zou vervolgd worden omwille van uw activiteiten in België.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de inhoud van deze brieven te summier is en ze aldus te weinig bewijskracht hebben om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer naar Georgië problemen zou kennen. Deze brieven zijn immers algemeen geformuleerd en er blijkt niet uit op basis van welke concrete gegevens de auteurs tot de conclusie komen dat u in Georgië omwille van politieke redenen

zou worden vervolgd. Ook moet er rekening mee worden gehouden met de mogelijkheid dat er bij dergelijke getuigenissen van vertegenwoordigers van een politieke oppositiepartij (m.n. Natelashvili en K. (...)) een politiek gekleurde inschatting aan de basis ligt van dergelijke attestering, en dat bijgevolg moet worden geoordeeld dat de objectieve bewijswaarde van zulke attesten niet gegarandeerd is. Bovendien dient omwille van de hierboven vermelde vaststellingen, met name dat u in het verleden meerdere (ver)vals(te) documenten heeft neergelegd, de inhoud van deze brieven eveneens met de nodige omzichtigheid te worden benaderd.

Meer nog, bij nadere analyse van de inhoud van deze brieven dienen volgende vaststellingen te worden gemaakt. In de brief van Natelashvili wordt melding gemaakt dat u sinds 2004 het voorwerp bent van politieke vervolging door de autoriteiten waardoor u Georgië diende te verlaten. De brief van K. (...) meldt dat u in Georgië meerdere keren werd gevisieerd door de regerende partij en groepen onder hun bescherming, dat u sinds 2004 werd vervolgd, permanent werd bedreigd en geïntimideerd. De brief van K. (...) stelt eveneens dat u sinds 2004 in Georgië onder politieke repressie stond en de brief van B. (...) meldt dat u gedwongen was om uw land te verlaten. Aangezien de in deze brieven omschreven motieven om uw land te verlaten die u aanhaalde bij de bevoegde Belgische asielinstanties, zoals hierboven gedetailleerd werd beschreven, manifest bedrieglijk werden bevonden, kan aan deze documenten geen bewijswaarde worden gehecht. Aanvullend hierbij dient bij de brief van oppositielid K. K. (...) te worden opgemerkt dat hierin wordt gesteld dat u van 1994 tot 2004 het hoofd van de douane was in Adjaria. Uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat T. B. (...) het hoofd van deze dienst was en in juni 2004 werd gearresteerd. De vaststelling dat K. (...) dergelijk foutieve informatie geeft over uw beweerdde activiteiten ondermijnt dan ook wederom de bewijswaarde van deze brief.

U stelt verder (CGVS II p. 4-5) dat u via twee familieleden in Georgië heeft vernomen dat u omwille van uw politieke activiteiten in België op de zwarte lijst staat bij de Georgische veiligheidsdienst, maar u kan hiervan geen begin van bewijs aanbrengen. Uit uw verklaringen afgelegd tijdens uw eerste asielaanvraag (DVZ I p. 13; CGVS I p. 7) blijkt nochtans dat er in Georgië opsporingsberichten (met uw foto) zouden zijn verspreid. Redelijkerwijze kan er worden verwacht dat u deze bewering kan staven, temeer daar u stelt dat u een kennis heeft bij de veiligheidsdienst en een neef die adjunct-hoofd bij de militaire politie is, personen die u kunnen helpen om objectieve overtuigingsstukken hieromtrent aan te brengen. In het kader van uw tweede asielaanvraag stelt u (CGVS II p. 9) dat sinds uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag de politie niet meer bij u thuis is langsgeweest en er geen convocaties meer voor u zijn verstuurd, waardoor bijgevolg de actualiteit van uw beweerdde vrees wordt ondergraven. Ook stelt u (CGVS II p. 5 & 8) dat u reeds sinds uw vertrek uit Georgië in 2004, omwille van de problemen die u aanhaalde tijdens uw eerste asielaanvraag, op deze zwarte lijst van de Georgische veiligheidsdienst staat. Aangezien uw geloofwaardigheid in verband met de door u aangehaalde problemen in Georgië tijdens uw eerste asielaanvraag volledig werd ondermijnd, wordt logischerwijze ook ondermijnd als zou u sinds 2004 op deze zwarte lijst voorkomen.

Zelfs indien de Georgische autoriteiten weet zouden hebben van uw activiteiten in België dient te worden opgemerkt dat uw activiteiten eerder een opportunistisch karakter vertonen dan voortspruiten uit uw politieke overtuigingen. In uw geval moet worden vastgesteld dat uw eerste asielaanvraag manifest bedrieglijk werd bevonden en u tijdens uw tweede asielaanvraag zelfs (ver)vals(te) documenten voorlegt, hetgeen reeds een ernstige negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot uw algehele oprechtheid en aldus ook bij het beoordelen van de politieke activiteiten in België. Evenzo doet uw houding na nog geen uur te zijn gehoord voor het Commissariaat-generaal (zie CGVS II p. 6: "Zal het nog lang duren?) afbreuk aan de ernst van uw vrees en getuigt van een gebrek aan interesse.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. Het enig overige document dat nog niet besproken werd, de echtscheidingsakte, bevat louter persoonsgegevens en kan aldus evenmin deze conclusie wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en

de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Hierbij gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat bij de eerste asielaanvraag van verzoekende partij werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat een aantal belangrijke feiten die verzoekende partij had weergegeven niet overeenstemmen met de informatie waarover verwerende partij beschikt en die werd toegevoegd aan haar dossier, waardoor het relaas van verzoekende partij als ongeloofwaardig werd afgedaan. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 20 791 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 18 december 2008 (administratief dossier, stuk 18), waartegen geen beroep bij de Raad van State werd aangetekend.

Het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielrelaas van verzoekende partij ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dat arrest. Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerdere asielaanvraag werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de

vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas voorgehouden bij haar eerdere asielaanvraag te herstellen.

2.2.4. Waar verzoekende partij aanstipt dat men tevens de reeds ondergane vervolgingen in acht dient te nemen, merkt de Raad op dat haar verklaringen die zij tijdens haar eerste asielaanvraag heeft afgelegd niet geloofwaardig werden bevonden. Uit onderstaande uiteenzetting zal blijken dat verzoekende partij er niet in slaagt middels het bijbrengen van nieuwe stukken de geloofwaardigheid van deze verklaringen te herstellen. De Raad kan dan ook geen rekening houden met reeds ondergane vervolgingen, daar deze beweringen niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

2.2.5.1. Betreffende het beweerdde overlijden van haar neef I., laat verzoekende partij in haar verzoekschrift weten met verstomming te zijn geslagen wanneer haar gemeld wordt dat de overlijdensakte vals zou zijn. Zij geeft aan dat zij, spijtig genoeg, geen verklaring heeft voor de problemen "*met de data en de zogenaamde valse documenten*". Volgens verzoekende partij dient wel rekening te worden gehouden met het feit dat in augustus 2008 een korte oorlog uitbrak in Georgië. Tijdens deze oorlog gebeurde er volgens verzoekende partij "*om het even wat bij verscheidene diensten*". De mensen die er toen op deze diensten werkten werden er geplaatst omwille van politieke redenen, zij waren vaak niet opgeleid om dit werk te verrichten, waardoor zij veel fouten maakten. Zij stelt verder dat zij aannam dat deze datum correct was. De feiten dateerden al van een jaar terug op het moment dat zij op het Commissariaat-generaal gehoord werd en zij was zelf niet meer zeker van de datum van overlijden, legt verzoekende partij uit.

Thans voegt zij als bewijs dat haar neef wel degelijk overleden is een foto van zijn graf toe bij het verzoekschrift (bijlage 3). Haar neef heeft destijds eveneens asiel aangevraagd bij de Belgische asielinstanties. Het is dus zeer eenvoudig om na te gaan of de persoon op de foto en de geboortedatum op het graf overeenkomen met de informatie waarover verwerkende partij beschikt.

2.2.5.2. De Raad is niet overtuigd door de uitleg die verzoekende partij verschaft om de gebreken (stempel- en afdrukgebruik) die werden vastgesteld met betrekking tot de originele overlijdensakte goed te praten, daar zij zich *in casu* slechts beperkt tot het uiten van vermoedens en blote beweringen. Bovendien verschaft verzoekende partij in haar verzoekschrift geen verklaring voor de uiterst bevreemdende vaststelling dat zij eerst, tijdens de beroepsprocedure in het kader van haar eerste asielaanvraag, aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een kopie van de overlijdensakte voorlegt, terwijl zij achteraf in het kader van haar tweede asielaanvraag een originele overlijdensakte weet bij te brengen, waarvan de vorm verschilt van de eerder neergelegde kopie en waarin tevens een andere overlijdensdatum vermeld wordt.

De vermelding in het verzoekschrift dat verzoekende partij ervan uitging dat de datum van overlijden vermeld op het origineel wel correct zou zijn en dat zij zich de datum waarop haar neef gestorven was niet meer exact kon herinneren, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij klaarblijkelijk (ver)vals(t) stukken heeft neergelegd. Integendeel, dergelijke verklaring doet des te meer afbreuk aan haar geloofwaardigheid, nu van verzoekende partij, die haar tweede asielaanvraag onder meer baseert op het overlijden van haar neef, toch wel kan worden verwacht dat zij dergelijke gebeurtenis, die een cruciaal element uitmaakt in haar asielrelaas, exact in de tijd kan situeren.

Verzoekende partij meent tenslotte het overlijden van haar neef te kunnen bewijzen middels het bijbrengen van een foto van diens graf in Georgië (bijlage 3 van het verzoekschrift). De Raad oordeelt evenwel dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Waar verzoekende partij opwerpt dat de commissaris-generaal makkelijk kan nagaan of de foto en geboortedatum vermeld op het graf overeenstemmen met de gegevens beschikbaar op het Commissariaat-generaal, wijst de Raad verzoekende partij er nogmaals op dat de bewijslast bij haarzelf berust en dat het niet de taak is van de commissaris-generaal, en evenmin van de Raad, om de lacunes in de bewijsvoering van de kandidaat-vluchteling op te vullen. Verder constateert de Raad dat de datum van overlijden die op het graf staat vermeld, *in casu* 29 augustus 2008, noch overeenstemt met de datum vermeld op de kopie, noch met die van de originele overlijdensakte.

2.2.6.1. Wat betreft het attest van het Ministerie van Justitie afdeling gevangenisstraf, betoogt verzoekende partij dat men niet het recht heeft om dit attest zomaar naast zich neer te leggen. Elk document dient immers te worden onderzocht. De stelling dat indien één document vals is, alle andere neergelegde documenten ook vals zijn, gaat volgens verzoekende partij niet op. Nu door de politie niet besloten werd dat het document vals is, zoals dit wel het geval was voor het neergelegde attest van overlijden, is volgens verzoekende partij wel degelijk bewezen dat haar andere neef werd aangehouden en veroordeeld.

2.2.6.2. Verzoekende partij verklaart zich niet akkoord met de redenering van verwerende partij, die uit de vaststellingen dat de bijgebrachte overlijdensakte, na een analyse door een gespecialiseerde dienst van de Federale Politie, (ver)vals(t) blijkt te zijn, en dat verzoekende partij bovendien eerst een kopie neerlegt, die echter duidelijk een andere akte blijkt te zijn omdat de vorm en de vermelde datum van overlijden verschillen, afleidt dat eveneens ernstig kan worden getwijfeld aan de authenticiteit van het neergelegde attest van het Ministerie van justitie afdeling gevangenisstraf van M. G.. De vaststelling dat het ene document vals is, kan er volgens haar niet toe leiden dat verwerende partij besluit dat aan het andere document evenmin bewijswaarde kan worden gehecht. De Raad oordeelt evenwel dat, uit de vaststelling dat verzoekende partij een (ver)vals(t) stuk heeft neergelegd en zij dus bewust de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden, terecht kan worden besloten dat aan het andere bewijsstuk dat verzoekende partij bijbrengt in haar poging om de geloofwaardigheid van de tijdens haar eerste asielaanvraag aangekaarte problemen alsnog te herstellen, geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht. Het bijbrengen van een (ver)vals(t) stuk, waarmee verzoekende partij intentioneel de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden, veroorzaakt de definitieve teloorgang van de geloofwaardigheid van deze voorgehouden gebeurtenissen, met name dat haar neven problemen zouden hebben gekend bij hun terugkeer naar hun land van herkomst.

2.2.7.1. Met betrekking tot de motivering in de bestreden beslissing dat twee leden van de oppositie, K. K. en S. Z., die zich eind 2008 naar Brussel begaven, bij hun terugkeer in Georgië geen problemen kenden, waardoor kan worden besloten dat verzoekende partij niet aannemelijk kan maken dat zij omwille van het ondernemen van gelijkaardige acties tegen Saakashvili in België daadwerkelijk problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Georgië, oppert verzoekende partij dat het wel een brug te ver gaat om haar situatie te vergelijken met die van twee politieke zwaargewichten. Zij zet uiteen dat eerstgenoemde de voorzitter is van een politieke partij en dat laatstgenoemde een gewezen minister van buitenlandse zaken is. Het is volgens verzoekende partij dan ook logisch dat personen met een dergelijk profiel niet dezelfde problemen zullen ondervinden dan zichzelf.

2.2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij tijdens haar gehoor reeds heeft aangegeven dat deze twee opposanten politieke leiders zijn en dat niemand hen in Georgië iets durft aan te doen. Verwerende partij heeft *in casu* geoordeeld dat dergelijke uitleg het door verzoekende partij geschetste klimaat van algehele politieke vervolging in Georgië ondermijnt, waarbij verwerende partij in acht neemt dat verzoekende partij zich voorstelt als de vertegenwoordiger van de Georgische diaspora in België en dat zij door haar activiteiten in België een politiek profiel aanneemt dat boven de middelmaat uitsteekt, waardoor volgens verwerende partij kan worden verwacht dat verzoekende partij bij haar terugkeer naar Georgië, net als de heer K. en mevrouw Z., ongemoed zou worden gelaten. Het opnieuw opwerpen van hetzelfde – weliswaar extensiever geformuleerde – excuus, vergezeld van een afkeurende bemerking dat verwerende partij door op die manier te oordelen “*wel een brug te ver*” gegaan is, is niet van aard om afbreuk te doen aan hetgeen in de bestreden beslissing is gesteld. Verzoekende partij dient hiertoe concrete argumenten aan de dag te leggen.

2.2.8.1. Nopens de brief die K. K. heeft geschreven en waarin wordt gesteld dat verzoekende partij omwille van haar politieke activiteiten niet kan terugkeren naar Georgië, betoogt verzoekende partij dat de motivering die verwerende partij hierover uiteenzet wel zeer verregaand is. Verzoekende partij acht het nogal logisch dat een voorzitter van een politieke partij een bepaalde mening gaat verkondigen en een bepaalde politieke kleur gaat bekennen, daar draait politiek immers om. Indien de logica van de commissaris-generaal wordt gehandhaafd, betekent dit volgens verzoekende partij dat het voor een lid van een politieke partij onmogelijk is geworden om een objectief schrijven op te stellen. Waar verwerende partij verder stelt dat aan deze brief onder meer geen bewijswaarde kan worden gehecht omdat er niet uit blijkt op basis van welke concrete gegevens de opsteller van de brief tot de conclusie kan komen dat verzoekende partij in Georgië omwille van politieke redenen effectief zou worden vervolgd, betoogt verzoekende partij dat deze redenering van verwerende partij erop neerkomt dat de heer K. eigenlijk geen kennis heeft van de politieke situatie in zijn eigen land. Verwerende partij beweert dus impliciet dat de heer K. een leugenaar zou kunnen zijn. Verzoekende partij is niet akkoord met zulke redenering. Verzoekende partij stipt hierbij eveneens aan dat het zeer onwaarschijnlijk is dat zij een belangrijk politiek figuur als de heer K. zomaar zou kunnen dwingen tot het neerschrijven van om het even welk attest.

2.2.8.2. De Raad wijst erop dat verwerende partij niet stelt – zoals verzoekende partij dit beweert – dat het onmogelijk is geworden voor een lid van een politieke partij om een objectief schrijven op te stellen. Verwerende partij stelt enkel dat dergelijke getuigenissen mogelijks zijn geïnspireerd door een politiek

gekleurde inschatting en dat de objectieve bewijswaarde van dergelijke attestering om die reden niet gegarandeerd is, wat niet wil zeggen dat zulke getuigschriften helemaal niet als bijkomend bewijs kunnen fungeren voor de door een kandidaat-vluchteling aangehaalde feiten. Het is evenmin zo dat, omdat verwerende partij stelt dat de inhoud van aangaande brief dermate summier is dat niet kan worden nagegaan op basis van welke concrete gegevens de opsteller van de brief tot de conclusie kan komen dat verzoekende partij omwille van haar politiek activiteiten in Georgië zal worden vervolgd indien zij terugkeert, verwerende partij zou beweren dat de politicus in kwestie eigenlijk geen kennis heeft van de politieke situatie in zijn eigen land. Er staat in de bestreden beslissing enkel te lezen dat de door verzoekende partij bijgebrachte brieven te algemeen geformuleerd zijn om als bewijs voor haar beweringen te kunnen worden aanvaard. De interpretatie die verzoekende partij koppelt aan hetgeen in de bestreden beslissing wordt gesteld is derhalve niet correct.

Bijkomend merkt de Raad op dat verwerende partij niet enkel omwille van de twee *supra* besproken redenen heeft besloten dat aan de bijgebrachte brieven geen bewijswaarde kon worden toegekend. Ook de vaststelling dat de in de brieven omschreven motieven om haar land te verlaten manifest bedrieglijk werden bevonden in haar eerste asielaanvraag, een conclusie die de Raad bevestigt, en de constatering dat in de brief van de heer K. wordt gesteld dat verzoekende partij het hoofd van de douane was in Adjara, wat niet strookt met de informatie die voorhanden is op het Commissariaat-generaal, hebben ertoe geleid dat aangaande documenten niet als afdoende schriftelijke bewijselementen in acht kunnen worden genomen. Verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen met haar bewering dat het zeer onwaarschijnlijk is dat zij een politiek figuur zoals de heer K. zomaar zou kunnen dwingen tot het neerschrijven van om het even welk attest.

2.2.9. Waar verzoekende partij argumenteert dat alle neergelegde attesten – “*van NGO en bewegingen*” – zonder enige gegronde reden in twijfel worden getrokken en dat er kan worden verwacht dat hier een duidelijke reden voor dient te worden opgegeven, stelt de Raad eenvoudigweg vast dat verzoekende partij voorbijgaat aan de zeer omstandige motivering in de bestreden beslissing. Uit de inhoud van de weigeringsbeslissing die in haar hoofde is genomen, blijkt dat alle door haar neergelegde documenten wel degelijk werden in overweging genomen, bestudeerd en besproken. Verwerende partij bespreekt systematisch alle bijgebrachte stukken en zij geeft hierbij telkens op een duidelijke manier weer waarom er geen bewijswaarde kan worden gehecht aan deze documenten. Het argument van verzoekende partij kan dan ook geenszins worden gevolgd.

2.2.10.1. Verzoekende partij volhardt in haar bewering dat zij werkzaam is geweest als het hoofd van de douane in Adjara. Zij probeert, om dit te bewijzen, nog foto's te verzamelen. Zij begrijpt niet waar de naam T. vandaan komt.

2.2.10.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij tot op heden heeft nagelaten een overtuigend bewijsstuk bij te brengen waarmee zij kan aantonen dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend baseert, niet correct is. Derhalve houdt haar verweer niet meer in dan het louter beweren van het tegendeel van wat verwerende partij heeft gesteld. Dit is uiteraard niet voldoende om de onjuistheid van de objectieve informatie, die zich in het administratief dossier bevindt, aan te tonen.

2.2.11.1. Betreft het gebrek aan begin van bewijs voor de bewering van verzoekende partij als zou zij omwille van haar politieke activiteiten in België op de zwarte lijst staan bij de Georgische veiligheidsdienst, merkt verzoekende partij op dat haar neef niet meer werkzaam is bij de militaire politie. Hij is namelijk veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf.

2.2.11.2. De Raad is van oordeel dat het aanbrengen van dergelijk element, dat eigenlijk niet meer is dan een blote bewering, niet volstaat om afbreuk te doen aan het motief in de bestreden beslissing. Immers, verzoekende partij verklaarde dat zij bij de Georgische veiligheidsdienst tevens een kennis heeft. Ook merkt de commissaris-generaal op dat verzoekende partij tijdens haar eerste interview verklaarde dat er opsporingsberichten met haar foto zouden zijn verspreid, waardoor zij het niet aannemelijk acht dat verzoekende partij geen enkel bewijsstuk kan voorleggen om haar bewering te staven. Ten derde oordeelt verwerende partij dat in ieder geval de actualiteit van haar vrees voor vervolging wordt ondergraven door haar verklaringen, dat de politie niet meer bij haar thuis is geweest en dat er geen convocaties meer voor haar zijn verstuurd, tijdens het gehoor in kader van haar tweede asielaanvraag.

Tenslotte vermeldt verwerende partij in haar beslissing dat verzoekende partij in het kader van haar eerste asielaanvraag stelde dat zij reeds sinds haar vertrek uit Georgië in 2004, omwille van de problemen die zij tijdens haar eerste asielaanvraag aanhaalde, op deze zwarte lijst zou staan. Aangezien de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen in Georgië die zij tijdens haar eerste

asielaanvraag aangaf volledig werd ondergraven, een conclusie die door de Raad wordt gehandhaafd, wordt tevens haar bewering ondermijnd als zou zij sinds 2004 op deze zwarte lijst voorkomen.

De *supra* weergegeven motieven, die verwerende partij in haar beslissing weergeeft om te staven dat de bewering van verzoekende partij als zou zij op de zwarte lijst voorkomen niet aannemelijk is, worden door de loutere vermelding dat haar neef niet meer werkzaam is bij de militaire politie niet ontkracht.

2.2.12. Waar verzoekende partij nog een aantal passages weergeeft uit de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen om in essentie aan te tonen dat de bewijslast die op de asielzoeker rust niet te strikt dient te worden geïnterpreteerd, rekening houdende met de moeilijkheden van de situatie waarin de asielaanvrager zich bevindt, dat tegenstrijdige en onnauwkeurige verklaringen op zich niet voldoende zijn om te besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus, dat het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend op voorwaarde evenwel dat het asielrelaas geloofwaardig is en dat, om de geloofwaardigheid van het relaas te beoordelen, rekening dient te worden gehouden met onder meer de intellectuele vermogens, de leeftijd en de psychologische stoornissen van de asielzoeker, wijst de Raad er wederom op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag bij de asielzoeker zelf berust en deze dan ook zelf dient aan te tonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen, wat *in casu* niet het geval is. Betreffende de opmerking dat rekening dient te worden gehouden met de intellectuele vermogens, de leeftijd en de psychologische stoornissen van de asielzoeker, oordeelt de Raad dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat met het specifieke – *in casu* politieke – profiel van verzoekende partij geen rekening werd gehouden. Het betreft hier overigens een loutere theoretische opmerking, verzoekende partij werkt niet *in concreto* uit dat verwerende partij met zulke elementen geen rekening heeft gehouden.

2.2.13. Betreffende de bij het verzoekschrift gevoegde brochure van de manifestatie in Brussel van 11 juni 2011 wijst de Raad erop dat de politieke activiteit van verzoekende partij in België op zich door verwerende partij niet in discussie wordt gesteld.

2.2.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om het ongeloofwaardige karakter van de verklaringen die zij heeft afgelegd tijdens haar eerste asielaanvraag te herstellen. Ook toont verzoekende partij niet aan dat zij omwille van haar politieke activiteiten in België zal worden vervolgd indien zij terugkeert naar Georgië, waarbij de Raad opmerkt dat deze tijdens haar tweede asielaanvraag ingeroepen elementen eveneens volstrekt ongeloofwaardig worden bevonden door het feit dat zij desbetreffend (ver)vals(t)e stukken heeft bijgebracht, waardoor verzoekende partij wederom ernstig afbreuk doet aan haar algemene oprechtheid. Derhalve kan worden besloten dat verzoekende partij de status van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet kan worden toegekend.

2.2.15. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont middels haar beknopte opmerking dat men rekening dient te houden met de politieke, historische en actuele situatie in haar land van herkomst en de toevoeging van een artikel over aanhoudend protest tegen de Georgische president in mei 2011 en van een uittreksel van het Algemeen Ambtsbericht Georgië van december 2009 evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.16. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde

van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT